

hederne at indgå bindende samarbejdsaftaler med institutter, grupper af forskere m.v., og det er også afgørende, at større dele af universitetsforskningens resultater nyttiggøres ved at få dem beskyttet og kommercialiseret.

Men jeg vil også benytte lejligheden her til at sige, at det ikke skal være på bekostning af forskerfriheden, for en sådan indblanding, som går ud over deres autonomi, vil vi bekæmpe med alle politiske midler. De forskere, der allerede selv tager initiativ til at få nyttiggjort deres forskningsresultater, skal man jo ikke lægge hindringer i vejen. Det er en samtale, vi skal have med ministeren, så vi kan gøre det klarere, at man altså ikke skal lægge nogen hindringer i vejen for dem, som selv tager initiativet, og som selv har muligheden for at gøre noget ud af deres resultater.

Problemet med den nuværende lov er, at den har en række negative, utilsigtede komplikationer. En af de komplikationer er bl.a. hæmmende for teknologioverførslen fra universitet til erhvervsliv, som jo næsten ikke finder sted. Hvis man ser på de patentansøgninger, der er blevet afleveret fra danske universiteter sidste år, blev der kun afleveret 34 stykker. Det står jo heldigvis i misforhold til dansk forsknings internationale styrkeposition generelt i forhold til, hvad man laver f.eks. ude i de private virksomheder, og dér bliver vi altså nødt til at være mere fremsynede for ikke at sakke bagud i international sammenhæng.

På nuværende tidspunkt står forskeren alene med at bedømme forskningsresultatets kommercielle værdi, og det kan jo selvfølgelig være meget svært at bedømme for en forsker.

Ud over det koster en international patentansøgning ca. 25.000 kr., og det kan man jo ikke altid forvente en forsker vil påtage sig i udgifter. På den anden side har universiteterne jo ikke nogen økonomisk interesse i dag i at engagere sig i opfindelsen, og det har resulteret i denne her uholdbare situation, som ofte råder på forskellige universiteter.

Jeg har været ude og snakke med forskellige universitetsfolk, og man må sige, at der altså er et problem her. Der er et stort marked for det og nogle store muligheder, men de bliver slet ikke udnyttet i den grad, de kunne udnyttes. Derfor er det nødvendigt både at give den enkelte forsker og institution et incitament til at nyttiggøre resultaterne af forskningen. Derfor kan vi altså tilslutte os intentionerne bag lovforslaget.

Vi har dog et par betænkeligheder ved det konkrete lovforslag.

For det første forekommer lovforslagets § 11, der giver institutionerne en frist på op til 4 måneder til at vurdere de erhvervsmæssige perspektiver af et forskningsresultat, som uhørt lang tid. Det kan give bureaukrati, og det bør være muligt at sikre en hurtigere sagsfremstilling.

Vi er også enige med Venstres ordfører, som sagde, at skæringsdatoen den 1. januar virker lidt uoverkommelig med de problemer, der ligger i forslaget.

Vi vil også godt diskutere, om det ligefrem skal være nødvendigt med lovfæstede forpligtelser på alle de her områder, eller om man ikke mere skal lægge op til nogle frivillige aftaler, hvor vi dog vil præcisere, at det i sidste ende selvfølgelig må være sådan, at universitetet har en ejendomsret og også får mulighed for at kompensere forskerne for at gå ind og tage patent på det, som forskerne har fundet frem til. Men vi ser altså helst en ordning, der baserer sig på frivillige aftaler mellem de berørte parter.

Så synes vi også, at det er vigtigt at få oprettet en egentlig rådgivningsenhed for de enkelte forskere, sådan at man undgår nogen dyre dubletter. Og der er jo altså ikke behov for at opfinde den dybe tallerken mere end en gang.

Men vi er generelt positive over for forslaget, synes, det trækker i den rigtige retning, og vil prøve på at få ændret det med nogle få konkrete ting.

Christine Antorini (SF):

ISF er vi enige i målsætningen om at bruge den viden, der udvikles, til at skabe nye vækstområder, der kan føre til nye produkter og job. Derfor meldte vi i sin tid også positivt ud over for Danmarks Forskningsråds anbefaling om en patentlov. SF har også bakket op om innovationsmiljøerne, der er under opbygning på universiteterne, og om udvikling af forskerparker og en ændring af VækstFonden, så den i endnu højere grad stiller risikovillig kapital til rådighed for forskningsintensive udviklingsprojekter.

Det oprindelige lovforslag om patentrettigheder, der blev sendt til høring, indeholdt flere uheldige elementer, der er i modstrid med dansk tradition for fri forskning. Der har også været en mildest talt heftig debat, som man også kan aflæse af høringssvarene, hvor hoved-